

lugusest kerjajast lapsest õiget inimest sai? — Ei, waid ta läheb ihu ja hinge poolest rikki ja tarwitab pärast kümme kord rohkem (ja nüüd ülema kohtu sündimuse waral) walla abi, kui ta lapse põlwes tarwitand oleks ja ta waele hing lonkab kahes mõttes ning see on sinu ja minu süü, et meie teda õigel ajal ei aidanud.

Iseäranis uuemal ajal ajame omad ninad kõrgil kombel kikki ja ütleme: „Meie oleme Geistlased! — Geistlased on tublid mehed.“ — Waatame ometi wa waderi poeg, mis m'e oma tublidusega teeme, wõi teinud oleme? — Muundel rahwastel ja meie keski muundel seisustel on omad waeste laste kaswatamise- ja koolitamise- majad ja kannawad oma wana waeste ette hoolt; aga kus on meil seda? — Olgu tänatud, et uuemal ajal ja iseäranis nooremad õpetajad enam waeste eest on hoolt kandma hakkanud!

Aga sina, mo kallis Geesti wend ütled: „Kust ma selle wõtan, mis ma waestele annan?“ — Waata, see on liisna kerge saada: oma muum seale anna üks ehk kaks külimittu kartuhlid wähem, sest miks pärast peab ta nii wäga raswafeks

nuumatud saama, et sea liha sües sõrmed raswast tilguwad (see tilgub ometi maha ja mitte meie kõhtu); seepärast anna siis need sea nuumamisest järele jäänud 1 ehk 2 külimittu kartuhlid waestele ja ma ütlen, kui meie igaiks niipalju anname ja walla walitus magasist ka oma jau annab, siis ei saa mitte üks päinik wana waeste eest hoolt kantud, waid waesed lapsed saawad oma kõhu täie ja peale selle wõib õpetaja nende koolitamise eest hoolt kanda (ja jälle õpetaja, kellel ometi omast kõhast küll tööd on). Ja kui kõigil ülemal nimetatud määra ei ole anda, siis andku ta oma „lese-weering.“

Ja kes küüb waldas palju selle järele, kas koolmeistril on ka niipalju, et omaga läbi saab; aga igaiks, kellel suu põigiti nina al on, ütleb: „Mis t'al wiga on? — neljakümne ühe rubla ette maid kääs (aga unustab jälle siin juures ära, et mõisa härra need maad annud) ja wiisteist rubla saab ta walla kirjutusest, — tohoo! see on kokku wiiskümmend wiis ja wiis wiendikku rubla, mis ta „armu-leiwa-sööja“ weel tahab?“

Jah, raha on ka seegi; aga mõtle, armas wend, koolmeistri pere on aga paljast seitse hinge